

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

11 mei 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN EUROPESE AANGELEGENHEDEN

Interpellatie van de heer Jan Loones tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de ontwikkeling van een nieuw politiek project voor Vlaanderen na de stopzetting van het project Vlaanderen-Europa 2002

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de opvolging van de resolutie betreffende de mensenrechten in Mexico

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over schendingen van de mensenrechten in Colombia

Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

Donderdag 11 mei 2000

VOORZITTER : De heer Luc Van den Brande

– *De interpellatie wordt gehouden om 15.10 uur.*

Interpellatie van de heer Jan Loones tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de ontwikkeling van een nieuw politiek project voor Vlaanderen na de stopzetting van het project Vlaanderen-Europa 2002

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Loones tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de ontwikkeling van een nieuw politiek project voor Vlaanderen na de stopzetting van het project Vlaanderen-Europa 2002.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het is een hele eer om in deze commissie een interpellatie te mogen houden. Ik was eerst verwonderd dat mijn interpellatieverzoek naar de commissie voor Buitenlandse Zaken werd gestuurd. Ik had verwacht dat de interpellatie zou worden gehouden in de commissie voor Algemeen Beleid of de commissie voor Cultuur. Later besepte ik dat deze commissie de juiste is, want de voormalige minister-president is voorzitter en de huidige minister-president zal mijn vraag beantwoorden.

Onze ministers-president zijn niet enkel in Vlaanderen belangrijk, ze zijn bovendien van erg groot belang als ze zich in het buitenland bevinden. Dat blijkt zowel uit hun houding als uit hun verklaringen. Buitenlandse verklaringen van een minister-president bevredigen ons altijd in grote mate. Ik herinner me de voormalige minister-president die

zich bij een officieel bezoek aan de staat Hongarije werkelijk gedroeg als de minister-president van de staat Vlaanderen. Dat werd ook door de pers opgemerkt. Ook tijdens het recente bezoek aan de deelstaat Brandenburg heeft onze huidige minister-president Vlaanderen op een waardige en hoogstaande wijze vertegenwoordigd. We willen graag meer van dat. Mijnheer de minister-president, we steunen trouwens uw voorstel voor een tentoonstelling van Permeke in Brandenburg tijdens het feestjaar 2002.

Zelfs na uw persconferentie is het van belang om deze interpellatie over Vlaanderen-Europa 2002 te houden. Ik heb het regeerakkoord nog eens bekeken. Onder de titel internationaal cultuurbeleid vond ik de volgende zin terug : 'De Vlaamse regering zal het project Vlaanderen-Europa 2002 evalueren met het oog op optimalisatie.'

Die evaluatie is reeds achter de rug. Dat bleek uit het besluit van de Vlaamse regering van 11 februari 2000. Uiteraard zal ik niet alle punten ervan opsommen. Omdat er heel wat misverstanden zijn ontstaan, is het toch nodig een aantal hoofdlijnen aan te halen. Over het inhoudelijke actieprogramma van het oorspronkelijke project wordt beweerd dat er weinig of geen sprake was van communicatie. De omkaderende structuren worden hybride genoemd en de financieringskanalen niet transparant. Anderzijds werd wel toegegeven dat het project een dynamiek tot stand heeft gebracht bij de gemeentelijke aanpak van de 11 juli-vieringen. De inspanningen van de VZW Elfdaagse kregen heel wat lofbetuigingen. De vieringen werden immers eigentijds, creatiever en meer actueel.

De conclusie luidde dat met name door de onduidelijke structuren, maar ook omwille van de financiële organisatie, een herstructurering nodig is. In het besluit worden ook een aantal aanbevelingen gedaan. Die gaan in de eerste plaats over de inhoudelijke start van een nieuw project door de Vlaam-

Loones

se regering. Daarbij zou wel worden gezorgd voor een breed draagvlak en zou ook veel aandacht worden besteed aan de communicatie. Het inhoudelijke project Vlaanderen-Europa 2002 zou worden stopgezet, maar het bewegingsonderdeel dat loopt onder dezelfde naam, zou per pijler worden bijgestuurd, uitgesteld of afgeschaft.

Er werd eveneens bepaald dat de engagementen voor het jaar 2000 zoveel mogelijk zouden worden nageleefd, en er werd afgesproken dat de Vlaamse regering de initiatieven niet langer actief zou propagieren onder de algemene merknaam Vlaanderen-Europa 2002. Waar mogelijk zou de naam onmiddellijk worden geschrapt. In de andere gevallen zou een tijdschema worden opgesteld om de projectnaam af te bouwen zonder dat daarbij wordt geraakt aan de evenementen zelf. In een volgende fase zal worden beslist hoe en in welke mate de elementen uit het bewegingsonderdeel een plaats zullen krijgen in het nieuw opgestarte project.

De reacties van de sector op de veranderingen waren negatief tot zeer negatief. In het beste geval had men het over het afblazen van Vlaanderen-Europa 2002. In het slechtste geval deed men alsof 2002 werd afgeschaft op een gelijkaardige wijze als de Vlaamse kust werd afgeschaft. De reactie van de voorzitter van het Davidsfonds in april 2000 was heel duidelijk. Hij zei: 'Het is lang geleden dat we nog ministers hebben gehad met zo weinig Vlaamse ruggengraat. Ze zijn bang voor hun eigen schaduw. Alle Vlaamse beloften uit de verkiezingsperiode worden zorgvuldig en deskundig ingeslikt'. Deze uitspraak is heel streng. Hij bedoelde wellicht niet enkel de ministers van de Vlaamse regering, maar ook Vlaamse ministers in de federale regering.

Mijnheer de minister-president, u begrijpt onze bezorgdheid. We vragen in de eerste plaats meer duidelijkheid. Achteraf is gebleken dat u onze zorg deelt. We vragen u ook om niet te wachten tot 11 juli. Ik heb dit interpellatieverzoek op 20 april ingediend. Het is mijn bedoeling het dossier nog eens ter sprake te brengen en u om duiding te vragen.

De evaluatie is achter de rug. De optimalisering is de tweede stap. Gedurende lange tijd hebben we daarover niets vernomen. Wel deden alarmerende berichten de ronde. Die werden door de sector de wereld in gestuurd. Iedereen vroeg zich immers af of de projecten nog zouden worden opgestart, en zo ja, welke financiële middelen ter beschikking zouden worden gesteld.

Uiteraard waren we maandag heel gelukkig met de persconferentie die u samen met de minister van Cultuur hield. Een aantal zaken werd al verduidelijkt. De persconferentie ligt nog heel vers in het geheugen. Ik zal de inhoud bijgevolg niet herhalen. Ik zal enkel twee puntjes aanstippen. Ten eerste hebt u over het bewegingsonderdeel duidelijk gezegd dat dit jaar een overgangsjaar is. U hebt meegedeeld dat voor dit deel 20,8 miljoen frank zal worden uitgetrokken. Dat bedrag zou moeten volstaan om de reeds aangegane verbintenissen te dekken, al merken we hier en daar nog een aantal verschillen. Die zullen allicht te wijten zijn aan verschuivingen. Ten tweede hebt u gesteld dat het nieuwe politieke project in volle opbouw is. U gaf ook een visie over het starten van de projectgroep.

Mijnheer de minister-president, toch heb ik mijn interpellatie niet ingetrokken na de persconferentie. Er zal immers snel overleg moeten worden gepleegd over dit Vlaams project. We moeten immers te weten komen wat elke fractie van dit parlement en elk regeringslid ervan verwacht. In mijn interpellatie heb ik dan ook al een aantal kerngedachten geformuleerd waaruit blijkt wat voor VU&ID belangrijk is. Het moet met name een project worden waardoor Vlaanderen een Europese werkklank krijgt. De Europese werkelijkheid krijgt volgens ons gestalte door het regionalisme. De regionale entiteiten tussen vijf en vijftien miljoen inwoners zijn onmisbaar voor een Europa dat de ambitie heeft de burger te mobiliseren.

Het politiek Vlaams project moet erop gericht zijn Vlaanderen te doen aanvaarden in Europa. Vlaanderen mag dan nog tot de meest welvarende regio's behoren, toch zijn onze bekendheid en ons aanzien niet navenant. Vlaanderen moet zich in zijn totaliteit voorstellen: onze oude en nieuwe Vlaamse cultuur, onze door dynamische KMO's geschraagde economie, de geopolitieke en geografische ligging van de lage landen, enz.

Het politiek project moet in de eerste plaats uitgaan van de Vlaamse regering, van de Vlaamse politieke vertegenwoordigers en van de Vlaamse ambtenarij, maar moet zeker ook gesteund zijn op een algemene mobilisatie van alles wat in Vlaanderen leeft. Ik denk daarbij met name aan de lokale besturen, de verenigingen, de maatschappelijke actoren en sectoren op het vlak van welzijn, sport en dergelijke meer. Het ligt dus wat in de lijn van wat het oorspronkelijk project poogde te zijn.

Mijn eerste reeks vragen heeft betrekking op het bewegingsonderdeel. Maandag hebt u reeds enkele geruststellende signalen gegeven, maar toch wens

Loones

ik u nog te vragen of u reeds reacties hebt vernomen van de VZW. Werden de bekendgemaakte cijfers gevolgd door contacten ? Beantwoordt het cijfer van 20,8 miljoen frank wel aan de verwachtingen, rekening houdend met het feit dat ooit een bedrag van 30 miljoen frank circuleerde ? Hoe zit het met de voor deze week aangekondigde brief aan de deelnemende gemeentebesturen en verenigingen ? Wat is daar de inhoud van ? Is die reeds verstuurd ?

Graag had ik ook de aandacht gevestigd op een ander bijzonder belangrijk aspect, namelijk de beeldvorming. Ik herinner me nog goed de gesprekken met de mensen die vroeger verantwoordelijk waren voor het project. Die vertelden me dat het beleid zich voor maar liefst 90 percent bij het grote publiek verwoordt door de beeldvorming, waaronder het logo en andere uiterlijke kenmerken, en voor slechts 10 percent door de inhoud zelf van het beleid. Wil men dus een beleidsniveau doen aanvaarden door een zeer grote massa, dan blijkt de imago-opbouw veel belangrijker te zijn. Maar ik hoop u hierdoor niet te verleiden tot een verwaarlozing van die inhoudelijke 10 percent.

Mijnheer de minister-president, kunt u ons iets meer vertellen over die imago-opbouw ? Wordt het oude 2002-logo behouden of wordt het het nieuwe, mijns inziens weinig begeistere logo dat reeds op de 11 juli-feestelijkhedenbrochure van de VZW staat afgebeeld ? Komen er nog vlaggen en T-shirts ? Hoe verloopt de link met de aangekondigde intenties uit de beleidsnota Toerisme van minister Landuyt ? Wordt het een "corporate identity" onder één uithangbord met één logo ? Wordt dien-aangaande overleg gevoerd ? Komt er wel een logo ?

En hoe zit het met het in het blad Feiten aangekondigde verzoek van de federale premier aan de gemeenschappen en gewesten om het Belgisch logo als secundair herkenningspunt op te nemen in hun communicatie met het buitenland, met als tegenprestatie het opnemen van de logo's van gemeenschappen en gewesten in de federale communicatie ? Werd daarover al een standpunt ingenomen ?

Kunt u me ook wat duidelijkheid verschaffen over de organisatie waarmee na 2000 een convenant zal worden afgesloten ? Wanneer, en binnen welke budgettaire ruimte zal dit gebeuren ? Wat gebeurt er met de zeven pijlers van vroeger ? En hoewel ik West-Vlaming ben, zou ik het toch betreuren in-

dien het feestjaar 2002 zou worden beperkt tot de Brugge 2002-festiviteiten.

Mijnheer de minister-president, na het bewegingsonderdeel wou ik het nog even hebben over het politiek project waarvan in de nota wordt gezegd dat het in volle opbouw is en dat daartoe eerst een projectgroep moet worden opgestart. Wanneer zal dit gebeuren en hoe zal die groep worden samengesteld ? Wat zal er de finaliteit van zijn ? Hier lees ik dat dit zal resulteren in een platformtekst voor de regering. Een platformtekst die wordt bekendgemaakt in een 11 juli-toespraak kan toch niet de finaliteit zijn van het politiek project voor Vlaanderen ? U hebt zelf het vorige project verweten niet communicatief te zijn, hoewel het een ambitieus project betrof. Ik citeer : 'Een oproep van de Vlaamse regering tot alle Vlamingen om met meer visie en in nauwe samenwerking met elkaar te werken aan een nieuw Vlaanderen dat zijn eigenheid in Europa en de wereld bewaart en versterkt.'

Als het regeerakkoord het heeft over evalueren om te optimaliseren, dan moeten we minstens beter doen dan dit. Het volstaat niet de platformtekst op te stellen, we moeten hem ook uitdragen en er een breed communicatief draagvlak aan geven.

Tot besluit wens ik de hoop uit te drukken dat de Vlaamse regering niet enkel afrekenet met het verleden, maar de in het regeerakkoord geformuleerde intenties werkelijk wil uitdragen en vertalen in een positief, creatief en inventief programma waarin die hele Vlaamse natie in wording vorm zal krijgen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, gisteren heb ik naar aanleiding van de voorstelling van het jaarboek van de Stichting Vlaams Erfgoed op de radio een vraaggesprek gehoord dat handelde over de stad Rijsel in Frans-Vlaanderen. De interviewer verwoordde daarbij zijn indruk dat Rijsel zich hoe langer hoe meer als Vlaamse stad aan het profileren was en die indruk werd hem bevestigd.

Op de vraag waarom steeds meer steden in Frans-Vlaanderen zich Vlaamser profileren, volgde de verklaring dat Vlaanderen bekendstaat om zijn grote kwaliteiten en zijn degelijkheid en dat die steden hun graantje willen meepikken van dat positieve label. Dit staat mijns inziens een beetje in

Van Nieuwenhuysen

contrast met de houding die ik hier en daar in Vlaanderen waarneem en die de indruk wekt dat het toenemend natiebeseft bij de Vlamingen sommigen wat angst inboezemt. Ik vraag me dan ook af of de aanpak van het project Vlaanderen-Europa 2002 en het feit dat men dit nu door iets anders gaat vervangen, niet in het licht van die vaststelling moet worden gezien.

Het is nog niet helemaal duidelijk wat de toekomst gaat brengen, maar uit wat de minister-president in de pers reeds over het project heeft gezegd, leid ik wel af dat de aanpak van het project afstandelijker wordt dan vroeger het geval was.

Het politieke, het culturele en het emotionele aspect moeten wijken voor een meer technische, economisch gerichte aanpak. Dat is nodig en zelfs verdienstelijk, maar moet los staan van de viering van een nationale feestdag.

Mijnheer de minister-president, de heer Van Overmeire heeft enkele weken geleden tijdens een actuele vraag uw aanpak doorgelicht. Ik heb er geen probleem mee dat u eigen accenten legt of dat het project een nieuwe structuur krijgt. U wilt er meer middelen aan besteden, maar eigenlijk veegt u Vlaanderen-Europa 2002 van de kaart. Ik vrees dat het hele opzet een doorn in het oog was van heel wat Waalse politici en dat u hen een plezier wou doen.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Ik heb de initiatieven van de twee vorige regeringen om Vlaanderen bekendheid te geven altijd geapprecieerd. Dat betekent niet dat ik ze consacreer tot in de eeuwigheid. Ik hou niet van liturgieën, zeker niet als ze verplicht worden. Dwangmatigheid leidt tot formalisme en uiterlijk vertoon. Een samenleving, een volk heeft emotie nodig, maar geen verafgoding.

Uit het voorstel van de minister-president en minister Anciaux blijkt dat ze op een moderne manier uitdrukking willen geven aan de natievorming en de symbolen die daarbij horen. In de voorbije jaren werd deze opdracht toevertrouwd aan VZW's en organisaties. De huidige Vlaamse regering wil een algemeen project waar de administratie, de regering en beleidsverantwoordelijken bij worden betrokken. Ik ben daar tevreden mee. In Frankrijk bijvoorbeeld wordt de viering van 14 juli

ook niet toevertrouwd aan een VZW. Zoiets wordt georganiseerd door de staat, door de administratie.

We moeten als één gemeenschap naar buiten treden. Folklore en symbolen zijn daarbij niet essentieel, essentieel is onze eensgezindheid. Welk project willen we als moderne Vlamingen verwezenlijken ?

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire : We zullen pas op 11 juli vernemen hoe het nieuwe project er uitziet. Het is geen opvolging van Vlaanderen-Europa 2002. Was dat initiatief dan zo verschrikkelijk slecht ? Kon men dat niet gewoon laten verdergaan en daarnaast en nadien iets nieuws opbouwen ? Waarom moet nu het logo en de naam twee jaar vóór het einde van het project worden vervangen ?

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Ik heb een technische vraag, mijnheer de minister-president. In de krant hebt u gezegd dat er een groots opgezette tentoonstelling was gepland, maar dat er nog niets praktisch geregeld is. Ik veronderstel dat het om een tentoonstelling in het kader van Brugge 2002 ging. Er is ook nog de tentoonstelling 'Vlaanderen 1200 tot de kunst van nu'. Die werd over verschillende musea gespreid.

Wie is verantwoordelijk voor de vertraging waar u het over hebt ? Voor het Antwerpse museum is dat de Vlaamse Gemeenschap, voor andere musea zijn dat de stedelijke of gemeentelijke overheden. De minister draagt toch de eindverantwoordelijkheid, net omdat de musea een verschillend statuut hebben ?

Vanmorgen trok minister Anciaux in de commissie voor Cultuur de ernst van een privé-initiatief in twijfel. Dat initiatief zal dus falen, maar ook de groots opgezette cultuurtentoonstellingen van de overheid falen. In Nederland loopt een wereldomvattende tentoonstelling over de Gouden Eeuw van de Nederlanden. We zijn daar al lang van op de hoogte. Vlaanderen had eenzelfde tentoonstelling kunnen organiseren, we hebben dat ook voorgesteld. De vorige regering was niet geïnteresseerd. Nu is het te laat om daaraan te beginnen : men heeft vier tot vijf jaar nodig om dergelijke tentoonstellingen te organiseren.

Mijnheer de minister-president, aangezien u zelf hebt gezegd dat er nog niets van in huis was geko-

Verrijken

men, veronderstel ik dat u uiting hebt gegeven aan uw ontevredenheid over bepaalde diensten. Ik weet dat ik vaag ben, maar ik moet vaag blijven.

De voorzitter : Ik wil me in persoonlijke naam aansluiten bij de heer Loones omdat ik geen oratio pro domo dien te houden. Ik zal even de juiste context schetsen van het wezen en de opbouw van het project Vlaanderen-Europa 2002. Ik heb er veel over gelezen, en ook veel kritiek gehoord, hier en daar zelfs terechte kritiek. Een aantal zaken stemmen echter helemaal niet overeen met de werkelijkheid.

Op 22 januari 1992 trad een regering aan van twee partijen, een week later kwam er een derde bij. Zowel de CVP, de SP, als de toenmalige VU vonden het vanaf het begin belangrijk een legislatuur-overschrijdend project uit te werken. Ik ben het niet eens met de heer Van Grembergen als hij zegt dat we ons met liturgie bezig hebben gehouden.

De eerste referentie van het project was even symbolisch achteruit te kijken naar een referentiemoment. Voor sommigen is dit referentiemoment vanuit geschiedkundig oogpunt het moment waarop de strategie het heeft gehaald van het aantal. Dit is niet gebonden aan een bepaalde tijdsperiode. Als er in Vlaanderen 6 miljoen mensen zijn, dan gaat het niet over het aantal, maar over de kwaliteit die we nastreven. Dit is de enige referentie naar het verleden. Het is dan ook pertinent onjuist te beweren dat dit project steunde op het verleden. Het steunt immers hoofdzakelijk op twee punten in de toekomst. Toen we het project in 1992 opstartten, was het de bedoeling dat het zou lopen over een lange termijn.

Maar waarom precies een termijn van 10 jaar ? Toen Jacques Delors in 1985 voelde dat de Europese Gemeenschap begon te kwakkelen, heeft hij een strategische cel aangesteld om te zoeken naar een verdieping van Europa. Zo kwam in 1992 de Europese Unie tot stand. Het perspectief van 1992 strekte zich uit over 10 jaar, dus tot 2002. Het viel misschien toevallig samen met een historische referentiedatum, met name het uitwerken en verdiepen van de Europese Unie en het totstandkomen van de Monetaire Unie. Sommigen lijken te willen vergeten dat het heel nadrukkelijk om een toekomst-project ging. Daarnaast voelden we aan dat er na een eeuwende of een millenniumwende heel wat veranderingen zouden plaatsvinden, zowel binnen onze eigen gemeenschap als op andere plaatsen.

We hebben ons project destijds opgebouwd over de partijen heen, en dat is nogal ongewoon. We wilden daar ook de toenmalige oppositie bij betrekken, maar de heer Denys zei toen reeds dat het project Vlaanderen-Europa 2002 onmiddellijk zou worden afgekraakt zodra de VLD aan de macht kwam. De toenmalige regering, waaronder minister De Batselier, minister Van den Bossche en minister Sauwens, wenste zeer uitdrukkelijk dat niet zozeer een evenementenproject werd opgesteld, maar wel een politiek project. Dit is de kern van de zaak.

Het sprak dan ook voor zich dat dit project zou worden geactualiseerd als een nieuwe Vlaamse regering andere sporen wilde volgen. Het was ook evident dat een aantal zaken opnieuw moesten worden geïjkt. Het geeft dan ook te denken over de politieke consistentie van een aantal fracties die zich destijds duidelijk hadden ingeschreven in een politiek project, dat nu de vraag rijst naar een ander, bijgespijkerd of geactualiseerd project. Binnen een herkenbaar referentiekader moet het invulling geven aan de grotere politieke autonomie die we wensen. Er bestaat een wezenlijk verschil tussen evenementen als 'Vlaanderen leeft' of 'Vlaanderen feest' en een politiek project als Vlaanderen-Europa 2002.

U kent waarschijnlijk allemaal de essentie van Vlaanderen-Europa 2002. Het eerste onderdeel ervan bestond uit zeven beleidssporen. Het tweede onderdeel was een bestuurlijk deel. Het perspectief van de legislatuur-overschrijding was niet evident. Dat was de reden waarom we het project niet wilden beperken tot 3 of 4 jaar. Mijn fundamentele kritiek op de aanpak van de Vlaamse regering is niet dat men het project wil actualiseren, maar dat men het verlaat. Het is geen alternatief op 11 juli te verklaren dat meer aandacht zal worden besteed aan de technologische ontwikkeling en andere zaken. Dit is een opdracht voor elke regering. Het is niet zo'n moeilijke opdracht : het volstaat om in dezelfde versnelling te komen als in de vorige regeringperiode, en 20 miljard frank extra te investeren in onderzoek en ontwikkeling, om dit project verder te zetten en uit te komen waar men wil.

Er kunnen grote vragen worden gesteld bij het stop-and-go-scenario dat nu wordt gehuldigd. Zonet werd verwezen naar het project Zeven Eeuwen Kunst dat een grote draagwijdte had. De conservator van het KMSK had de coördinatie ervan in handen. Het was de bedoeling om uitwisselingsprojecten met een tiental musea in de wereld op te zetten. Met deze grote manifestatie wilden we niet op onszelf terugvallen, maar ons net naar buiten toe oriënteren. Als men dan nog tijdens de voorbe-

Voorzitter

reiding van zo een project plots onduidelijkheid creëert zodat er tijd verloren gaat, dan heeft men vanzelfsprekend geen houvast meer om het project verder te zetten.

Mijnheer de minister-president, het is goed dat er naar aanleiding van uw bezoek aan Duitsland een Permeketentoonstelling wordt gehouden. Dat is een voortzetting van een project uit de vorige regeerperiode. Twee jaar geleden hebben we in Shanghai een Permeketentoonstelling georganiseerd. In de vier belangrijkste steden van de VS hebben we een Rubenstentoonstelling opgezet. Het is goed dat dit wordt voortgezet. Daarmee is er ook niets nieuws onder de zon.

De kernvraag is welk alternatief er wordt aangebracht, en wat de wezenlijke inhoud is van het politieke project. Het is enorm jammer dat men, zonder een alternatief aan te reiken, afrekenet met wat op een positieve manier in gang was gezet. Dit project werd niet alleen maar gedragen door enkele mensen, maar het genoot de volledige politieke instemming en steun van een aantal fracties, met name de SP en inzonderheid de VU.

In die context moeten we de zaken oordeelkundig op een rijtje zetten. Mijn vraag aan de regering is in welke mate er wordt gewerkt aan een vernieuwend politiek totaalproject. De heer Loones verontschuldigde zich enigszins voor het woord natievorming. Dat is nochtans voor zoveel gemeenschappen in Europa een goede en legitieme benadering om op een open manier met de wereld in contact te treden. Gemeenschappen en culturen zijn de dragers van de globalisering. Dat is de juiste aanpak. Ze kunnen zichzelf versterken door met elkaar in contact te treden en van elkaar te leren.

Mijnheer de minister-president, ik zou uw bondgenoot zijn, indien u een goed project zou hebben verlaten om een beter en algemener politiek project tot stand te brengen. Ik heb tot op heden echter geen enkel houvast.

In de vorige regeerperiode kregen we de kritiek dat veel bijeenkomsten naar aanleiding van onze feestdag, zij het niet verschaald, dan toch stereotiep waren. Ik deel daaromtrent de mening van de heer Van Grembergen. Men vroeg zich af of we wel nog officiële toespraken moesten houden op pleinen en in straten, en of het niet verstandiger zou zijn om iets te laten groeien van onderuit. Dat was de aanzet tot het bewegingsonderdeel van Vlaanderen-Europa 2002 waarin aan gemeenten, groe-

pen, verenigingen en al wie beweegt, de kans werd gegeven van onderuit iets levendigs op te bouwen.

Dat is de kern van de zaak. De rest is een kwestie van instrumenten en uitwerking. De aanpak kan verschillen, maar nu wordt tekortgedaan aan de essentie van een gedragen politiek project. De heer Loones heeft gelijk dat er nog een diepe kloof is tussen wat mogelijk is en wat wordt gerealiseerd. Men hoeft geen deskundige te zijn om te beseffen dat het allerslechtste is iets af te breken en met iets antithetisch te herbeginnen.

Dat is mijn kritiek, maar ook mijn verwachting. Ik kan er enkel voor pleiten dat deze Vlaamse regering ten minste een krachtig politiek project voorstelt.

Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, collega's, het politieke project van een regering wordt vertaald in een regeerakkoord. U hebt dat het "dagelijks werk" genoemd, maar persoonlijk vind ik dat te zwak uitgedrukt. Een regeerakkoord is de vertaling van politieke opties, toegepast op alle bevoegdheidsdomeinen waar de regering verantwoordelijkheid over draagt.

Het regeerakkoord wordt uitgevoerd in het dagelijkse politieke bedrijf, wordt gecontroleerd door het Vlaams Parlement, en geeft aanleiding tot politieke debatten in commissies en in de plenaire vergadering. Daarnaast is het echter perfect mogelijk dat een aantal krachtlijnen extra uit het regeerakkoord worden gelicht, en dat de regering poogt er een breder maatschappelijk debat over aan te gaan.

Een breder maatschappelijk debat kan plaatsvinden door de medewerking van de sociale partners of van de officiële adviesraden, waarvan we er nogal wat hebben in Vlaanderen. De facto kan het echter ook worden gevoerd met kringen die zich manifesteren en worden uitgenodigd om te participeren in de zoektocht naar de grootste gemene deler. Dat kan een perspectief bieden op langere termijn dan het regeerakkoord, dat immers gebonden is aan een regeerperiode.

De kritiek wordt wel eens geuit dat het politieke bedrijf alleen maar bezig is met het dagdagelijkse werk. Men vraagt zich af of de politiek wel denkt op lange termijn. Met denken op lange termijn begeben we ons echter op glad ijs, omdat we daarmee de grenzen van een regeerperiode overschrijden. Per definitie is dat niet verkeerd, maar de voor-

Dewael

waarde is dat het niet alleen wordt gedragen door de politieke fracties die een toevallige meerderheid uitmaken, maar dat het ook breed maatschappelijk kan worden vertaald.

De sociale partners in Nederland wensten op een bepaald ogenblik de akkoorden van Wassenaar te onderschrijven. Dat heeft een heel grote impact gehad op het politieke beleid dat daarna werd gevoerd. Bij ons kijken sommigen wat afgunstig naar Nederland, omdat men daar begrepen had dat sommige doelstellingen een volgehouden politieke actie noodzakelijk maakten, niet beperkt tot een regeerperiode, maar op langere termijn.

Onder andere de heer Vinck heeft de vinger op de wonde gelegd toen hij op het VEV-congres zei van een Vlaams akkoord van Wassenaar te dromen. We hebben daarvoor, zo zei hij, nog niet alle hefboomen in handen; we missen nog bevoegdheden. Maar hij vroeg zich toch af of het niet mogelijk zou zijn om zo een akkoord na te streven. Hij gaf ook ootmoedig toe dat werkgevers en vakbonden daarvoor niet volstaan, en dat er andere kringen bij moeten worden betrokken, zoals academische en universitaire kringen, de intelligentsia, culturele kringen, enzovoort.

Een regeerakkoord is immers ook een politiek project. Daarmee spreek ik de heer Van den Brande tegen, die zegt dat deze regering geen politiek project heeft. Een regeerakkoord heeft natuurlijk zijn voor- en tegenstanders, maar wordt gedragen door een politieke meerderheid.

Het project Vlaanderen-Europa 2002 kwam tot stand in 1993. De toenmalige Vlaamse regering is van start gegaan in januari 1992. Mijnheer Van den Brande, moet ik daaruit afleiden dat in de maanden die zijn verstreken tussen het van start gaan van uw regering en het lanceren van het project Vlaanderen-Europa 2002, er geen politiek project was? Natuurlijk niet, u hebt gewoon de tijd genomen om in overleg met een aantal krachten te komen tot de definiëring van wat Vlaanderen-Europa 2002 uiteindelijk geworden is.

Deze regering probeert haar regeerakkoord uit te voeren en wil een politiek project op poten zetten in overleg met onder meer werkgevers en syndicale kringen. Is het niet de normale gang van zaken dat er een tijdspanne van enkele maanden wordt uitgetrokken voor de realisatie van dit politieke project, dat een meerwaarde vormt bovenop het regeerakkoord? Zo heeft de Vlaamse regering de tijd voor

een overleg met de verschillende actoren. Natuurlijk moet er vooraf een datum worden afgesproken voor de uiteindelijke lancering van zo'n project. De Vlaamse regering heeft – niet toevallig – gekozen voor de datum van 11 juli.

Mijnheer Loones, ik denk niet dat dit anders kon. Deze zittingsperiode loopt van 1999 tot 2004. Wat zal er gebeuren na 2002? De Vlaamse regering was trouwens verplicht om een en ander te actualiseren, te evalueren en bij te sturen. Het is immers verkeerd ervan uit te gaan dat een volgende regering het werk van een vorige regering gewoon moet voortzetten. We zullen op 11 juli zien wat dat politiek project inhoudt, maar ik wil niet op de feiten vooruit lopen. Ik zou willen vragen de kritiek dan pas te spuien. Volgens mij gaat het om een normale gang van zaken. Daarop slaat ook de zinsneede uit het regeerakkoord: 'actualiseren om te komen tot optimalisatie'.

Voor mij primeert de inhoud, wat meteen een antwoord is op de vraag van de heer Loones. In marketingtermen wordt gezegd dat de beeldvorming voor 90 procent en de inhoud voor 10 procent determinerend is. Zo'n uitspraak vind ik beangstigend. Ik vind dat we met een sterk project moeten komen, dat vervolgens in buiten- én binnenland moet worden vertaald. Ik denk dan ook aan de 6 miljoen Vlamingen: zij zijn in eerste instantie onze ambassadeurs. Als zij niet doordrongen zijn van de waarde van de inhoud van een project of daar niet enthousiast over zijn, is er een probleem. Het wekken van enthousiasme met een sterke communicatiecampagne, beeldvorming, gadgets en slogans volstaat volgens mij niet.

Het inhoudelijk luik van Vlaanderen-Europa 2002 was eigenlijk zonder voorwerp. Ik heb het hier bij mij. Er stonden zeven sporen in: een leefbaar Vlaanderen, een creatief Vlaanderen, een werkend Vlaanderen, een lerend Vlaanderen, een zorgzaam Vlaanderen, een toegankelijk Vlaanderen en een democratisch Vlaanderen. Men kon toch niet verwachten dat de regering die aantrad in 1999, dit gewoon zou overnemen? De eerste reactie van de heer Van den Brande was eerlijk. Hij zei dat hij volkomen begreep dat dit geen bestaansreden meer had.

Onder de vlag van Vlaanderen-Europa 2002 ging ook de dynamisering van de 11 juli-vieringen schuil. Het verband tussen beide is niet zeer duidelijk. Dat de soms wat oubollige 11 juli-vieringen een nieuwe injectie zouden krijgen, was echter wel een zeer goed idee. Dat de Vlaamse overheid hier

Dewael

incentives wil geven, lijkt me op zich nog een goede zaak.

Men moet natuurlijk steeds blijven weten welke lading door die vlag wordt gedekt. Het volstaat niet om aan steden en gemeenten te zeggen dat ze de 11 juli-viering moeten combineren met een optreden van de Kreuners, opdat de aanwezige jongeren ook weten wat die 11 juli-viering nu precies inhoudt. Zo'n optreden impliceert nog niet een stap in de richting van een grotere bewustwording van de Vlaming in zijn streven naar de natiewording. De Kreuners traden op in mijn stad, toen ik er nog burgemeester was. De 2000 aanwezige jongeren wisten nauwelijks wat er op die dag aan de hand was. Op het podium hing wel de vlag van Vlaanderen-Europa 2002, maar dat is aan de aandacht van heel wat mensen ontsnapt.

De voorzitter : Heeft de burgemeester daar geen rol in ?

Minister-president Patrick Dewael : Deze vaststelling werd ook gemaakt op andere plaatsen in Vlaanderen. Een onderzoek is dan toch wel op zijn plaats. Beseffen de Vlamingen wat de bedoeling is van Vlaanderen-Europa 2002 ? De geschiedenis is natuurlijk zeer belangrijk. Weet de modale Vlaming echter dat we in 2002 700 jaar Guldensporenslag zullen herdenken ? Ik heb er zo mijn vragen bij of de inhoudelijke betekenis van dit project bij veel mensen is doorgedrongen.

Ik heb geen enkele moeite met de dynamisering van de 11 juli-vieringen om ze in een modern en eigentijds kleedje te steken. Op voorwaarde evenwel dat bij een injectie van Vlaamse middelen, de participanten aan deze lokale feestvieringen wel degelijk beseffen dat er een verband is tussen de viering van de Vlaamse feestdag in die betrokken gemeenten en een aantal andere manifestaties. Ik weet dat dat in sommige gevallen wel perfect geslaagd is, maar dat was zeker niet overal zo.

Het dynamiseren van de 11 juli-vieringen vormt voor mij een permanente opdracht. Niets is eeuwigdurend, maar dit project loopt niet af in 2002. Het is de meest normale gang van zaken dat de administratie van de Vlaamse overheid zich permanent en met alle waarborgen van transparantie van deze taak kwijt. Daar kunnen privé-partners bij betrokken worden. Ik prijs trouwens de VZW en haar voorzitter. Dit blijft een belangrijke gesprekspartner. Net als minister Anciaux ben ik echter van mening dat dit niet de enige gesprekspartner van de

Vlaamse overheid hoeft te zijn. Ofwel doet men iets met een administratie, ofwel doet men iets met een VZW. Er is dan nood aan een goed protocol of een goed convenant, zodat men goed weet wat ieders taken zijn.

Voor het jaar 2002 waren een aantal zaken op stapel gezet. Zowel ikzelf als de andere ministers hebben geprobeerd om bij de administraties de stand van zaken hiervan te achterhalen. Er was een bewegingsluik met zeven pijlers. Er was een tentoonstelling rond zeven eeuwen Vlaamse kunst. Er was een festival van de Europese culturen. Er was de topsport in Vlaanderen. Er waren allerhande gemeentelijke initiatieven. Er was het idee Partners van Vlaanderen : samenwerkingsverbanden met andere Europese regio's. Er waren wetenschappelijke congressen en colloquia. Ten slotte waren er ook internationale uitwisselingen.

Dat op zich is natuurlijk goed. Er treedt echter een nieuwe Vlaamse regering aan. Wat is dan nu de stand van zaken ? Hoe ver zijn die verschillende onderdelen gevorderd ? Zijn er engagementen aangegaan ? Heeft men contracten afgesloten ? Is het realistisch om dat allemaal in 2002 te realiseren ? Ik neem het de voorzitter kwalijk dat hij zegt dat ik daarmee heb willen afrekenen.

De voorzitter : Dat is de waarheid.

Minister-president Patrick Dewael : Neen, dat is niet de waarheid. Wij hebben de administratie gevraagd wat kan en wat niet kan. Anders lopen we met de Vlaamse regering achter de feiten – zijnde al die initiatieven en evenementen – aan. U weet zelf maar al te goed dat een aantal onderdelen niet meer realiseerbaar waren.

Ik geef als voorbeeld het project Zeven eeuwen Vlaamse kunst. Ik verneem van de administratie dat dit voorstel uitging van twee personen : iemand van het KMSK en iemand van het Mercatorfonds. De ambitieuze bedoeling was om in de grootste musea van de wereld een tentoonstelling op te zetten over de belangrijkste Vlaamse kunst die daar in 2002 aanwezig is. Het probleem was echter dat men niet rond raakte met de wetenschappelijke onderbouw. Het Mercatorfonds poogde zo meer dan 100 miljoen frank binnen te rijven om hierover een kunstboek te maken.

De heer Miel Verrijken : Dat doen ze altijd.

Minister-president Patrick Dewael : Dat betekent echter niet dat wij daar dan maar akkoord mee moeten gaan. Wegens allerlei vaagheden en het

Dewael

ontbreken van toezeggingen op Vlaams en buitenlands niveau was het niet haalbaar om dit tegen 2002 rond te krijgen. Dat is de evaluatie die ik van de administratie heb gekregen. Het gaat dus zeker niet om een afrekening met het verleden. Ik wil gewoon realistisch zijn.

Mijnheer Verrijken, ik ben het niet met u eens dat men vier of vijf jaar nodig heeft om een prestigieuze tentoonstelling op te zetten. Een goede twee jaar kan daarvoor volstaan. De voorzitter van deze commissie zegt dat ik in Berlijn een tentoonstelling over Permeke heb aangekondigd, en dat ik doe wat de vorige Vlaamse regering ook heeft gedaan. Ik heb daarop de volgende reactie. In 1990 heeft de toenmalige Vlaamse regering een tentoonstelling over Ensor opgezet in Parijs.

De voorzitter : Ik heb dat dan ook als een positief punt naar voren gebracht.

Minister-president Patrick Dewael : Hoe dan ook, dit bewegingsluik was op een aantal punten niet uitvoerbaar. Daarom heeft de nieuwe Vlaamse regering beslist om te evalueren en bij te sturen. Zo ben ik weer bij het uitgangspunt terechtgekomen.

We hebben beslist om de 11-julivieringen te continueren, rekening houdend met de ontstane dynamiek en het verwachtingspatroon van een aantal lokale verantwoordelijken. Daarvoor gaan we hetzelfde pakket middelen ten bedrage van 20,8 miljoen frank ter beschikking stellen voor een aantal initiatieven. Ik vermeld in dit verband de lokale gemeentebesturen en de verenigingen. Ik vermeld ook een aantal centrale evenementen. Er is ook de ondersteuning van sommige personeelskosten. Meer concreet spreek ik dan over de VZW Elfdaagse. Er zijn ook de festivals, en de initiatieven rond sport, cultuur en wetenschap.

Zoals gezegd, werd dat allemaal geëvalueerd. De Vlaamse regering zal doen wat ze gezegd heeft. De zaken waarvoor engagementen bestaan, en die haalbaar en uitvoerbaar zijn, zullen we continueren. Vanuit het principe van de rechtszekerheid is dat trouwens niet meer dan normaal.

Ik spreek dus met klem tegen dat we dit project zouden stopzetten. Dat hebben we nooit gezegd. We hebben wel beslist om het project te evalueren en het inhoudelijke gedeelte volledig opnieuw te definiëren. We hebben echter ook beslist om de zaken waarvoor engagementen waren aangegaan

en die wij als goed beoordelen, te continueren. Dat is dus totaal iets anders.

Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de commissie, u moet ook rekening houden met het feit dat het inhoudelijke project gedragen moet kunnen worden door zo veel mogelijk maatschappelijke krachten. In de periode waarin de Vlaamse regering de beslissing heeft genomen om bepaalde projecten wel en andere niet uit te voeren – zijnde van februari tot nu -, heb ik met vijftien gesprekspartners aan tafel gezeten, komende uit de meest diverse sectoren : technologie, economie, cultuur, gastronomie, milieu, enzovoort. Op basis van een summier insteek die ik had klaargemaakt, heb ik hen gevraagd welk politiek project ze effectief verwachten van deze Vlaamse regering. Dat stond volledig los van het regeerakkoord.

Uit de antwoorden heb ik twee sleutelbegrippen gehaald : kennis en creativiteit. Ik loop niet vooruit op de bekendmaking van het inhoudelijke project. Dat moet immers een project zijn van de volledige Vlaamse regering. Op dit ogenblik zijn daar werkgroepen mee bezig. Kennis en creativiteit zijn echter twee sleutelbegrippen die telkens terugkomen. Ze sluiten trouwens ook perfect aan bij de resultaten van de recentste top van Lissabon. Als de Europese Unie competitief wil zijn in de nieuwe globaliseerde wereld, dan zijn kennis, opvoeding, vorming, onderwijs en creativiteit sleutelsectoren voor het toekomstige beleid.

Dit is natuurlijk nog altijd een zeer ruime kapstok. Vraag me niet om vandaag al te zeggen wat ik eigenlijk nog niet kan zeggen. Het is normaal dat men daarvoor een aantal maanden uittrekt. De deadline is 11 juli. Het moet een project worden dat door de volledige Vlaamse regering wordt gedragen. In een volgend leven moet het ook het voorwerp uitmaken van een ruim maatschappelijk debat.

Ik verneem dat de SERV een identieke oefening maakt. Ook in andere kringen bereidt men zich voor op het inhoudelijke debat. Deze Vlaamse regering heeft niet de ambitie om als orakel op te treden. Integendeel, op basis van de insteek nodigen we Vlaanderen uit om inhoudelijk een debat te voeren : met sociale partners, universiteiten, academies en alle politieke krachten.

Mijnheer de voorzitter, daarom protesteer ik tegen de voorstelling als zou deze regering geen project hebben. Men heeft dat ook niet gezegd toen u het project Vlaanderen-Europa 2002 voorbereidde. Op dat ogenblik had u een regeerakkoord. Nadien

Dewael

hebt u dat politiek project uitgewerkt. De kritiek die kan worden geleverd, is dat het geheel is verworden tot een amalgaam van zaken die niet echt nog iets met elkaar te maken hadden. Het bewegingsonderdeel voor de gemeentelijke initiatieven moet in elk geval worden losgekoppeld van het politieke project. Het bewegingsluik en de dynamiek van de 11-julivieringen moeten blijven bestaan, niet enkel in 2000, maar ook in 2001, 2002, en hopelijk nog vele jaren nadien.

Het jaar 2002 is een belangrijk feestjaar. Ik wil niemand onrecht doen. Ik ben geen West-Vlaming, maar ik denk dat we gebruik moeten maken van het feit dat Brugge in dat jaar Culturele Hoofdstad van Europa is. Het is een ideale kapstok, waardoor vele andere initiatieven mogelijk zullen worden. Ik heb veel bewondering voor de aanpak van de intendant te Brugge, de heer De Greef. Hij heeft een aantal uitstekende initiatieven opgestart die een belangrijk aanzuigeffect kunnen hebben.

Wat in globo voorlag was echter niet uitvoerbaar omdat de uitvoering van een aantal onderdelen nog nergens stond. Mijnheer de voorzitter, ik vat mijn antwoord samen. Ten eerste komt er een nieuw project. Het moet een nieuwe politieke naam krijgen. Daarover moet zeker worden gecommuniceerd, maar de inhoud primeert. Ten tweede zullen de 11-julivieringen blijven plaatsvinden. Daarvoor worden de nodige budgettaire middelen ter beschikking gesteld. Ten derde is het uitgangspunt van de Vlaamse regering dat Brugge 2002 moet fungeren als een locomotief. De Vlaamse regering zal daartoe alle nodige middelen ter beschikking stellen. 2002 moet immers een memorabel jaar worden.

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, vandaag werden een aantal algemene en een aantal specifieke vragen gesteld. We hebben niet op alle vragen een antwoord gekregen, maar het was voor onze fractie vooral van belang de vragen te stellen. In die vragen zat het door ons verwachte antwoord immers verscholen.

Mijnheer de minister-president, u zult de eerste zijn die begrijpt dat deze regering ambitie mag hebben. Ook het vorige project was ambitieus. Van bij de aanvang werd gepoogd om een breed Vlaams draagvlak te creëren. We verwachten van deze regering dat ze, in uitvoering van het regeer-

akkoord, het project zal optimaliseren waardoor het minstens even goed zal zijn als het vorige. Uiteraard kan het project niet worden beperkt tot een regeerakkoord. We verwachten dat dieper wordt nagedacht en dat diepgaander werk wordt geleverd. Het project moet ook eigentijds zijn. De huidige uitdagingen verschillen immers sterk van die van tien jaar geleden. Het project moet worden geformuleerd als een project voor Vlaanderen en niet opnieuw als een project voor een regering. Ik herhaal namens mijn fractie met aandrang de vraag om daarbij zeer grondig te werk te gaan.

Het bewegingsonderdeel en het project moeten inderdaad niet noodzakelijk aan elkaar worden gekoppeld, maar ze hebben wel één verbindingspunt : Vlaanderen. De discussie gaat niet over de vraag of al dan niet hetzelfde logo moet worden gebruikt. We ijveren voor een gemeenschappelijk kenmerk : het gemeenschapsgevoel. Het is dan ook helemaal niet nodig om zoals vroeger na een viering het gevoel te hebben om 's anderdaags ten strijde te willen trekken tegen de bezetter. Het is evenmin nodig dat iedereen beseft dat er bij een aantal mensen Vlaamse bewustwording optreedt door de optredens van Vlaamse groepen en door de ontmoetingen met andere culturen. Dit is te vergelijken met een bruiloft. Niet iedereen moet tevreden zijn met het bruidspaar om te kunnen genieten van het feest.

Het is ook niet nodig om zoals op 14 juli in Frankrijk het geval is, uitgebreid te verkondigen wat wordt herdacht en opnieuw de revolutie te preken. We ijveren enkel voor de realisatie van een gemeenschapsgevoel op 11 juli en tijdens de 11 dagen voor die datum. Hoe de feesten worden ingericht en onder welke banier, is van minder belang. 11 juli is een dag waarop men zich samen Vlaming kan voelen. We rekenen er dan ook op dat de regering de verbintenissen nakomt.

We zullen de zaak opvolgen, maar ik ben ervan overtuigd dat deze regering een heel goed resultaat kan behalen.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp uit het antwoord van de minister-president dat vorm zal worden gegeven aan een sterk 11-juliproject. Het moet een boodschap vormen voor de Vlaamse burgers, maar ook voor de mensen van buiten onze grenzen. Ik begrijp ook dat er in de eerste plaats aandacht zal worden besteed aan de inhoud en pas daarna aan de verkoop-

Van Grembergen

strategie. Er zal ook worden gezorgd voor de opbouw van het gemeenschapsgevoel en men zal in staan voor een blijvende dynamiek bij alle gemeentelijke 11-julivieringen.

Minister-president Patrick Dewael : In het jaar 2002 herdenken we met recht en reden het jaar 1302. De regering zal in het teken van Brugge 2002 een aantal initiatieven steunen. Het moet echter gaan om realistische projecten.

De heer Paul Van Grembergen : Ik leid af dat het jaar 2002 een feest zal worden met veel allure. Elk volk viert op zijn eigen manier. Ik denk aan het feest naar aanleiding van de tweehonderdste verjaardag van de Franse Revolutie. Toen stond in Parijs een schitterende zangeres op het podium, die gedrapeerd in de Franse driekleur de Marseillaise zong. We hoeven ons dus helemaal niet te schamen voor enige vaderlandsliefde. We moeten feest vieren in Vlaamse stijl en volgens onze zeden en gewoonten.

De voorzitter heeft van deze interpellatie gebruik gemaakt om in zijn hoedanigheid van commissielid een aantal opmerkingen te maken. Dat is zijn goed recht. Hij gaf meer uitleg over het project van 1992-1993 en over onze inbreng. Hij gaat ervan uit dat het nieuwe project sowieso een verzwakking zal zijn in vergelijking met het vorige. Hij suggereert daarbij ook dat de toenmalige VU op dat vlak een veel sterker profiel had dan VU&ID in het jaar 2000. Dat klopt helemaal niet. Onze hoofdlijnen zijn niet veranderd, wel integendeel.

Mijnheer de voorzitter, ik begrijp dat u, als vader van het toenmalige project waarmee u zich sterk hebt geïdentificeerd, gevoelig bent als men aan het project raakt. Dat is heel persoonlijk en heel aanvaardbaar. U mag die emotie echter niet aangrijpen om reeds op voorhand te stellen dat alles wat daarna wordt gerealiseerd minder goed zal zijn. Laat ons de redelijkheid in acht nemen en een oordeel vellen op 11 juli, als de Vlaamse regering het nieuwe project voorstelt. We zullen dan kritiek en ideeën inbrengen. Ik veronderstel immers dat daar een discussie over zal worden gevoerd, en dat dit niet als een dogma vanuit Rome met de klokken naar hier zal worden gebracht.

De voorbarige kritiek van de heer Van den Brande – niet in zijn hoedanigheid van voorzitter, maar als lid van deze commissie – zint me niet helemaal. Dit is niet intellectueel correct. Deze vooronderstelling is niet op feiten gesteund. De punten die door de

minister-president worden aangehaald, vormen een correcte weergave van zijn inzichten. Daarop nu al kritiek leveren, lijkt me niet correct.

Bij elk initiatief lijken de christen-democraten snel tot de conclusie van afrekening te komen. Ik wil hier in alle ernst benadrukken dat noch bij mijn fractie, noch naar ik weet bij de andere fracties de diabolische intentie tot een dergelijke afrekening bij elke zin of elk voorstel in het voor- of het achterhoofd zit.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Miel Verrijken : Van de wijze waarop de Fransen de tweehonderdste verjaardag van de inname van de Bastille herdachten, kunnen we heel wat leren. Ook de viering van de tweehonderdste verjaardag van de Amerikaanse constitutie was een schitterend evenement. Er werd toen in New York met een prachtige show afscheid genomen van de laatste liners, waaraan werd deelgenomen door liners van over de hele wereld. Dat moet een bom geld hebben gekost. Vlaanderen kan dat geld niet op tafel leggen en die liners zouden trouwens niet eens in Antwerpen geraken. U hebt nog twee jaar tijd. Waarom ook hier geen grote show met school- en zeilschepen organiseren ? Dat wordt nu wel vaker gedaan.

De vorige regering had het idee opgevat om in de grote musea over de wereld een Vlaamse maand te organiseren. Ik kan u verzekeren dat de conservatoren van de grote musea daar sterk tegen gekant zijn. Zij hebben maar één ideaal, en dat is hun schilderijen aan hun muren te laten hangen. De hoofdconservator van het Louvre, tevens organisator van blockbusters, vertelde mij dat het uitlenen van kunstwerken omwille van de transportrisico's voor hem zo goed als uit den boze is. Hij is ervan overtuigd dat het niet lang meer zal duren vooraleer er eens een vliegtuig neerstort met daarin een schilderij dat dan onherroepelijk verloren zal zijn. Dat zal dan volgens hem onmiddellijk een einde stellen aan die 'guignolet'.

Dat idee van de vorige regering was maar steriel. Waarom zou u in de toekomst geen dergelijke blockbusters organiseren ? Lok Europeanen en andere wereldburgers naar de Vlaamse steden met tentoonstellingen over Vlaamse kunst. Ook Limburg kan daar met zijn Gallo-Romeinse schatten aan deelnemen. Voormalig minister Martens heeft ooit de opdracht gegeven voor een onderzoek naar de economische impact van dergelijke tentoonstellingen. Men was daarbij wel vergeten de Memlingtentoonstelling in Brugge in het onderzoek te be-

Verrijken

trekken, een tentoonstelling die nota bene 340.000 in plaats van de verwachte 70.000 bezoekers wist te lokken. Kunt u zich voorstellen wat dit vertegenwoordigt aan inkomsten voor onder meer de horeca ?

Maak u dus niet moe aan 1302, en organiseer geen tentoonstellingen in Madrid of New York. Trouwens, als u nu bij het Metropolitan Museum in New York zou aankloppen voor de organisatie van een tentoonstelling van Vlaamse werken, dan zal men u zeggen dat u minstens nog tot 2007 moet wachten. Hun programma is zeker al tot dan gevuld. Wist u dat de Vermeer-tentoonstelling in Den Haag één miljoen bezoekers heeft getrokken ? De tentoonstelling die nu in het Rijksmuseum in Amsterdam loopt, zal met meer dan één miljoen bezoekers afsluiten. Bovendien blijken de bezoekers vaak mensen te zijn die er warmpjes in zitten, zodat economisch de kassa goed rinkelt.

Bij elke belangrijke tentoonstelling zien we ook Mercator opduiken. De ene keer verdient deze uitgeverij goed aan haar boeken, de andere keer verliest ze er aan. Als u een betere uitgever vindt van een reeks catalogi over een tentoonstelling met mondiale uitstraling van Vlaamse kunst in alle Vlaamse steden, dan zult u uw tijd nuttig hebben besteed.

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer de voorzitter, ik waardeer dat u in persoonlijke naam spreekt. De onpartijdigheid van de voorzitter moet gehandhaafd blijven.

De doelstellingen van Vlaanderen 2002 komen precies overeen met de principes van het regeerakkoord. Het is veel belangrijker om die doelstellingen in het dagelijks beleid te verwerken dan alles te focussen op één symbolische dag. De Vlaamse feestdag mag er zijn, maar het positieve imago van Vlaanderen moet dagelijks gestalte krijgen op alle domeinen. De groene fractie heeft er alle vertrouwen in dat dit op een correcte manier gebeurt onder leiding van de minister-president. We vertrouwen erop dat de doelstellingen van Vlaanderen 2002 worden gerealiseerd.

De voorzitter : De heer Verrijken heeft, tot spijt van veel commissieleden, het pand verlaten. Ik blijf geloven, vertrouwend op de experts, dat het een goede zaak is om niet alleen hier zaken te organiseren, maar ook in het buitenland. Het idee kwam

van de conservatoren van de zeven of acht belangrijkste musea ter wereld. In het kader van de Keizer Karelvieringen houden we een wandtapijntentoonstelling in Mechelen. Dat is een voorbeeld van het omgekeerde. In plaats van die kunstschaten te laten weggroten in kelders worden ze geres taureerd.

Ik hoop dat het engagement van alle mogelijke sportbonden om hier een aantal Europese en wereldkampioenschappen te organiseren geldig blijft.

De rectoren van alle universiteiten en alle departementshoofden hadden toegezegd om een dertigtal wetenschappelijke congressen te organiseren.

Ik heb ergens gelezen dat de administratie niet op de hoogte was van de evenementen. Ik kan daar kort over zijn. De nota's van 1995 ter voorbereiding van de regeringsvorming waren volledig geënt op het bestuurlijk onderdeel van Vlaanderen-Europa 2002.

Mijnheer Van Grembergen, ik wil uw project niet op voorhand afbreken. Ik wou enkel refereren aan de standvastigheid van de inzet bij de projecten.

Ik vind het bemoedigend, mijnheer Loones, dat u gelooft in een goed product en dat u Vlaanderen promoot. Dat is de kern van het hele project. Dat men tijd neemt om een project voor te bereiden, vind ik heel normaal. Maar het is nefast om een lopend project stil te leggen. Dat was een politieke beslissing van de Vlaamse regering. Binnen het uur na die vergadering, enkele maanden geleden, werd ik gebeld door verschillende journalisten met het bericht dat de beslissing om het project Vlaanderen 2002 stop te zetten, genomen was. Dat zijn de feiten.

Het bevreedt me dat u uw politieke project niet wilt koppelen aan 11 juli en het toch precies op die dag bekendmaakt. Wij hebben Vlaanderen-Europa 2002 op 1 maart bekendgemaakt. De kerndoelstelling moet zijn Vlaanderen in binnen- en buitenland bekend te maken. Al wie kan bijdragen tot de juiste inhoud en armslag, zal een groot bondgenoot in uw dienaar vinden.

Minister-president Patrick Dewael : Ik benadruk dat afrekenen niet in mijn aard ligt. De enige reden waarom de regering in februari een aantal knopen moest doorhakken, was de rechtsonzekerheid op een aantal terreinen. We moesten onze intenties duidelijk maken aan de betrokkenen. Van februari tot juni nemen we de tijd om het politieke project

Dewael

verder op punt te stellen. Dat is niet meer dan normaal.

Mijnheer Van den Brande, u zit toch lang genoeg in de politiek om te weten dat men zich niet zo snel mag laten opjagen door journalisten. In uw eerste reactie vond u het immers normaal dat de nieuwe regering het project op punt wou stellen. Knopen doorhakken is niet hetzelfde als afrekenen. De brieven aan de gemeentebesturen zijn vertrokken. Ze worden ingelicht over wat ze kunnen verwachten. Een politiek project en een feestdag moeten niet aan elkaar worden gekoppeld. Het feit dat 11 juli door de Vlaamse regering wordt gekozen om het project voor te stellen, is één element. Het politiek project en het maatschappelijk debat dat daarover moet worden gevoerd, staat los van de dynamisering van de 11-julivieringen.

De voorzitter : Als voorzitter van deze commissie wil ik nog een slotbeschouwing formuleren. Als in de toekomst nog een belangrijke interpellatie met concrete vragen wordt gehouden, stel ik voor dat de antwoorden worden gegeven aan de interpellant in de commissie. Het lijkt me niet opportuun dit op voorhand te doen. Daarmee wil ik waken over het parlementair initiatiefrecht.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Door de persconferentie van een paar dagen geleden ben ik wat milder in mijn benadering dan ik zou zijn geweest indien deze niet had plaatsgevonden. De grondgedachten zijn echter niet veranderd.

Minister-president Patrick Dewael : De communicatie die ik met minister Anciaux heb gehad vorige week maandag, was al gepland vóór de interpellatie van de heer Loones was ingediend.

De voorzitter : Het incident is gesloten

Vraag om uitleg van de heer Eloi Glorieux tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de opvolging van de resolutie betreffende de mensenrechten in Mexico

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Glorieux tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over de opvolging van de resolutie betreffende de mensenrechten in Mexico.

De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux : Sinds het indienen van mijn vraag heeft onder meer in de federale Kamer een evolutie plaatsgevonden waardoor ik mijn vraag eigenlijk liever zou intrekken. Het Vlaams Parlement moet bovendien voorzichtig zijn met federale materies. Het lijkt me dan ook opportuun enige terughoudendheid in acht te nemen. Misschien is het ook zinvol de resolutie die door alle democratische partijen is aanvaard, over te maken aan de federale regering.

Minister-president Patrick Dewael : Ik begrijp dat u uw vraag omwille van een aantal ontwikkelingen op het federale vlak wilt intrekken. Het lijkt me dan ook belangrijk dat het Vlaams Parlement de resolutie doorstuurt aan de Kamer en de Senaat. Rekening houdend met de huidige ontwikkelingen, engageer ik me tegenover de heer Glorieux om later op zijn vraag terug te komen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over schendingen van de mensenrechten in Colombia

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vandebossche tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Buitenlands Beleid en Europese Aangelegenheden, over schendingen van de mensenrechten in Colombia.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn vraag is een gevolg van de actie die Amnesty International momenteel voert rond de situatie in Colombia. Op 16 mei 1998 is in de stad Barrancabermeja een

Vandenbossche

waar bloedbad aangericht onder de burgerbevolking door paramilitaire organisaties. Men vermoedt dat er een verband bestaat tussen deze organisaties, en de politie en het leger van Colombia. Naar dit bloedbad is in Colombia nooit een gerechtelijk onderzoek gevoerd.

Deze situatie heeft zich nogmaals voorgedaan in september 1999. Amnesty International heeft terzake een aantal aanbevelingen gedaan. Ik vermoed dat de Vlaamse overheid geen relaties heeft met de Colombiaanse overheid. Ik wil er echter toch op aandringen dat namens de Vlaamse regering aan Colombia wordt gevraagd om een onafhankelijk onderzoek in te stellen. Dit lijkt me absoluut noodzakelijk gelet op de permanente schending van de mensenrechten door paramilitaire organisaties in Colombia.

Ik ga de aanbevelingen van Amnesty hier niet opsommen, ik zal ze u gewoon overhandigen. U hebt gisteren wellicht gelezen dat de guerrillabeweging zich tot een politieke partij heeft omgevormd. De laatste incidenten zijn dus nog niet in zicht.

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, de heer Vandenbossche heeft reeds aangegeven dat er enkel minimale contacten bestaan tussen Vlaanderen en Colombia. Dat geldt ook voor de administratie voor Buitenlands Beleid. Er bestaan natuurlijk wel contacten in de privé-sector. Colombia is één van de belangrijkste koffie-exporterende landen. Ook op landbouwgebied voert het land veel uit. De Belgische uitvoer bestaat voor de helft uit chemische producten. Machines en papierpulp zijn eveneens belangrijke exportproducten. Op cultureel vlak zijn er regelmatig Colombiaanse muziekgroepen te gast op Vlaamse zomerfestivals.

De Vlaamse regering zou een bijdrage kunnen leveren voor een onafhankelijk onderzoek opdat de aanbevelingen van Amnesty International in de

praktijk worden omgezet. Dat is denk ik ook de bedoeling van uw vraag. Het is eveneens van belang dat er een politiek tot stand wordt gebracht die alle partijen die in het conflict zijn betrokken, beïnvloedt. In het rapport van Amnesty International wordt trouwens zo een allesomvattende politiek aanbevolen.

Aangezien er geen bilaterale contacten bestaan, maar ook omwille van de voortdurende schendingen van de mensenrechten in Colombia, zou deze aangelegenheid eigenlijk op Europees niveau moeten worden aangekaart. Ze overstijgt het Vlaamse en het federale niveau. De Europese Commissie heeft op 7 augustus 1998, in een verklaring naar aanleiding van het aantreden van de nieuwe president, alle betrokken partijen opgeroepen om het vredesproces te ondersteunen. Deze Europese plannen bevinden zich echter nog steeds in een studiefase.

De vredesonderhandelingen zouden opnieuw in een stroomversnelling kunnen terechtkomen. Een aantal belangrijke gewapende oppositiebewegingen hebben zich bereid verklaard om het militaire platform plaats te laten maken voor een politieke dialoog. De tijd is dus stilaan rijp om de Europese belofte in de praktijk om te zetten.

Concreet neem ik me voor om te vragen aan onze vertegenwoordiger bij de Europese Unie om de vraag van deze commissie over te brengen om de belofte die een aantal jaren geleden werd gedaan, nu ook eens in daden om te zetten.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik dank de minister voor zijn antwoord, en ik wens verder niet te repliceren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident is gesloten om 17.06 uur.*
